

Äntligen säger nog många. Hösten är här. Nu kan allt lugna ner sej efter en hektisk sommar. Nerverna kan gre sej igen och ett lugn infin- ner sej. Man kan parkera var som helst utan att titta över axeln om det kommer någon p-vakt. Appskygga personer kan med lugna steg ställa ifrån sej bilen i våra samhällen och göra sina ärenden.

Alla med trädgård kan med gott samvete gå in i huset ta sej en kopp kaffe och sjunka ner framför tv apparaten utan att få dåligt samvete av att några ogräs har tittat upp i rabatten eller springa ikapp sniglar med spaden i högsta hugg och döda dessa. Ock att slippa släpa på vattenkannor för att hålla blommor och tomater vid liv.

Eftersom sommaren fordrar så mycket utearbete har städningen inom- hus kanske blivit eftersatt, men har man bara skaffat Swiffers städgejer går det som en dans och det är mycket lättare att städa med dessa jämfört med en dammsugare. Tänk när de första dammsugarna kom, vilken lätt- nad för alla, som det då hette, hemmafruar. Bara att sätta kontakten i väggen och suga upp allt skräp på golvet.

Jag minns att hemma hade vi en blå Volta. Problemet var bara att i huset fanns det bara två enkla eluttag och ordet förlängningssladd var inte uppfunnet, men som tur var fanns det tjuv- kontakter som kunde skruvas i sockeln på taklampan och därifrån kunde strömmen tagas. På dessa första dammsugare samlades allt skräp i en tygpåse som fick tömmas och kunde använ- das hur många gånger som helst, miljövänligt och bra. I dagens moderna sugare samlas dam- met i en papperspåse som kastas när den är full och priset på dessa påsar är inte billigt. Efter några års påsforbrukning har påspriset passerat dammsugarens inköpspris. Ock handen på hjär- tat står vi inte nästan vid varje tömning och pillar sönder påsen för att fiska upp sockor, lego och annat värdefullt som hamnat i denna, så nog hade det gått lika bra med en gammaldags tyg- påse.

De första dammsugarna gick på medar, idag är det hjul som underlättar att ta sej runt i huset. Mun- stycken finns det av en mängd olika modeller några dåliga, andra sämre. På stora rena ytor fun- gera alla bra men att komma in under sängar och bord är skillnaden stor. Apropos sängar. Vem kan ha kommit på iden att sängar skall stå på medar? Den personer har då aldrig dammsugit, helt omöj- ligt att suga in under sängen från kortsidan, medarna är i vägen. Det blir till att gå ner på knä och sträcka sej in under långsidan på sängen för att ta hand om de dammråttor som bor längst in. Ock dessa är inte att leka med.

ligt att suga in under sängen från kortsidan, medarna är i vägen. Det blir till att gå ner på knä och sträcka sej in under långsidan på sängen för att ta hand om de dammråttor som bor längst in. Ock dessa är inte att leka med.

I dag skall ju allt vara digitalt. Räkningar, meddelanden och tidningar skall läsas digitalt. För egen del föredrar jag att läsa tidningen i pappersform och när tidningen är färdigläst går, eller snarare, gick det att tända i spisen med denna. Men numera uppstår problem. Dagens tidningar brinner ju inte. Vad har hänt med papperet? Trots flera sidors väl hopknycklat papper och bra stickor vill det inte ta sej i spisen. Pappret bara ligger där och i bästa fall glöder. Efter flera

försök blir det till slut en brasa. Och om någon har försökt att elda typ Kalaspuffskartong eller kartong från Corn flakes. Det är stört omöjligt att få det att brinna. Det är inte lätt att vara mordbrännare i dag om man bara prenumererar på Bohuslänningen.

Nu har de flesta vägar fått sina snöpinnar utsatta och med tanke på höstens rikliga mängd av rönnbär bör vintern bli kall. Ett paradiset för sidensvansar och andra fåglar som älskar de röda bären. Förr sas det: "här i Bohuslän skall det vara två vintrar på tio som är kalla". Om det stämmer, skall det bli kyligt i år.

De flesta Coronarestriktioner har nu upphört men fortfarande ligger viruset och lurar på oförsiktiga människor. Än kan man inte ropa faran över utan man måste vara försiktig med vem man träffar. Till och med kungen tycker att man skall ta det vackert och inte öppna upp för tidigt. Många tror fortfarande att dom är odödliga och inte vill vaccinera sej. Information och vetenskap biter inte på dessa människor, dom vet bäst och är svåra att övertyga. Bara dom inte smittar andra, kan dom gärna ha sin Corona för sej själva.

Höstens promenader har varit välbesökta. I snitt över femtio deltagare varje gång. Några få promenader återstår innan vandringskängorna kan ställas in i garderoben för denna säsongen. Intill liggande kommuner har i höst fått besök av Kvillebygdens vandringsfolk.

När stora regnmängder kommer har Joreälven svårt att svälja dessa och översvämningar uppstår från Humlekärr till Sandliden på låga platser. Att höja upp vägen blir mycket kostsamt och att

gräva om älven är ännu krångligare, men nu har en ide sprungit fram ur bondemyllan. Om man lägger ut ett stort antal Wettexdukar i älven, fastsatta i rep, suger dessa upp vattnet och hindrar att vägen svämmas över. Dukarna finns i flera färger och kan blandas i flera olika färgkombinationer. När regnet avtagit åker någon från Vägverket i en kanot och kramar ur Wettexdukarna och vattnet kan fortsätta sin färd mot havet. Idén har ännu inte provats i praktiken men den lär ha goda utsikter att lyckas.

Bilden, vid Humlekärr, är från oktober 2014

Med förhoppning om en lugn höst med måttliga regnmängder och vackra solskensdagar hälsar Leif i Bottna